

Roques de Llavaneres

Fotografies
d'Andreu Ventura Devesa

Organització:

Museu Arxiu de Sant Andreu de Llavaneres

Edició catàleg:

Museu Arxiu de Sant Andreu de Llavaneres

Fotografies:

Andreu Ventura Devesa

Assessorament lingüístic:

Consorti per a la Normalització Lingüística del Maresme

Disseny gràfic i maquetació:

Dedisseny

Impressió:

Gràfiques Llavaneres

Dipòsit legal:

B 30129-2017

Els rocs i rocams de Sant Andreu de Llavaneres ens parlen de la nostra història, del nostre passat, de la vida humana que ha ocupat aquesta privilegiada porció de terra durant segles. L'exemple que tots tenim al cap és el dels rocs de Sant Magí, a través dels quals hem pogut conèixer el passat neolític d'aquest emblemàtic indret.

Però la riquesa que s'amaga en els boscos de pins i alzines de la muntanya llavanerenca va molt més enllà del jaciment de blocs granítics de Sant Magí. I d'això se n'ha encarregat d'il·lustrar-ho l'Andreu Ventura Devesa, veí del municipi i responsable d'inventariar i classificar més d'una vuitantena de rocs i rocams peculiars i representatius ubicats al terme municipal de Llavaneres. Una persona que ha demostrat en reiterades ocasions el seu compromís amb la nostra vila i a la qual agraeixo personalment la seva feina i contribució al nostre patrimoni geològic. Per tot això, l'exposició que presentem al Museu-Arxiu de Sant Andreu de Llavaneres està més que justificada.

La història, malauradament, mai és completa. Però per sort tenim a persones al nostre entorn que ens aporten llum i que omplen de matisos tot allò que ja havíem après. És d'aquests matisos de què parla aquesta exposició, un recull en forma de catàleg fotogràfic dels 81 rocs i rocams inventariats per l'Andreu, i un clar exponent de la riquesa i diversitat natural i patrimonial del municipi.

Una diversitat que ens enorgulleix com a municipi i que ens defineix com a llavanerenques.

Joan Mora
Alcalde de Sant Andreu de Llavaneres

Roques de Llavaneres

Andreu Ventura Devesa

L'estudi i la catalogació de diferents punts de la geografia del nostre terme és un treball molt útil per al coneixement del territori més proper i que, a més, ens manté vives les rutes que els nostres avantpassats utilitzaven. En aquest grup de coneixedors dels mots de la toponímia local, hi trobem gent tan diversa com els boletaires, els caçadors, els contrabandistes, els excursionistes, els naturalistes, els arqueòlegs i un llarg etcètera de persones que tenien com a referència un indret, un rocam o una confluència de torrents i camins. Una utilitat molt actual d'aquest estudi són les referències als camins forestals, tan necessaris per al manteniment del bosc i l'accés en el supòsit d'un incendi. Els turons de la serralada Litoral no són gaire alts i tota ella té un aspecte arrodonit, que ens dona a entendre que geològicament és un accident geogràfic antic que el temps ha desgastat, donant-li aquest aspecte suau. El terme de Sant Andreu de Llavaneres es forma amb una planura de conreu que s'estén des de la línia costanera fins a la cota 100, que és el punt on antigament començaven les construccions de la vila. Amb dates més reculades, com en l'època medieval, els habitants de la parròquia vivien en masies disseminades pels estreps de la serralada, no visibles des de la Mediterrània per motius de seguretat enfront dels atacs de la pirateria procedent del nord d'Àfrica. Per tant, sense menystenir les àrees de la plana costanera del terme, aquest treball se centra en la part més muntanyosa, entre les cotes 200 i la 594 del cim del Turó del Montalt i en els verals que antigament es coneixien con L'Avall i El Torrent.

La formació de la serralada del Litoral s'estima dins de l'Era Quaternària, amb grans formacions granítiques que varen propiciar coves i avencs utilitzats pels primers *hominids* que corrien per les nostres contrades. Com molt bé descriu Robert Lleonart i Casadevall en un article de la revista *Informació Arqueològica*, publicada els anys 60 del segle passat, "S'observen blocs granítics recolzats els uns als altres constituint d'aquesta faisó, petites coves, refugis o abrics, possiblement utilitzats com a hàbitat." Amb el

pas del temps, tots aquests conglomerats s'han anat esmicolant, i han donat lloc a una massa sorrenca i esponjosa que anomenem *sauló*. El sauló te la particularitat que permet que les arrels de la massa arbòria corrin i flueixin de forma ràpida pel subsòl, el qual permet la fixació de les arrels i que el descarnat de la muntanya sigui prou lent. L'erosió, però, ha estat beneficiosa per a la plana i totes les hortes, i les ha convertit en una terra agraïda per a l'agricultura.

L'observació, però, de l'entorn dels boscos llavanencs és un fet. Ja en el segle XIX se'n té constància per notes autobiogràfiques d'algunes famílies benestants barcelonines que cercaven cases d'estiueig, on passaven llargues temporades, fugint, ja llavors, de la incomoditat de l'estiu a la capital catalana. L'estada començava a primers de juny i es perllongava fins a les darreries de setembre, i això permetia llargues passejades, banys de platja i festes lúdiques i culturals, que se celebraven a les minses sales d'esbarjo que en aquest segle XIX existien a la població de Sant Andreu de Llavaneres. De les anades pels boscos de Llavaneres, extret dels diaris personals de la família Masriera, ens crida l'atenció les passejades pels paratges de can Lloreda, can Rogent, el molí d'en Cabot, després molí d'en Masriera, passant pel Puigsobà i les ruïnes de l'ermita de la Mare de Déu de Llorita. Dins de la propietat de can Lloreda, esmenten una roca molt grossa que anomenen *La Mitra del Bisbe*, i prop de l'ermita fan referència a *La font de l'ermità*. De la roca es té referència de la seva existència, però de la font de l'ermità, mai no se n'ha tingut constància, tot i que si quan l'ermita de Llorita estava oberta al culte hi vivia un ermità amb llur família, cal entendre que per aquell entorn hi devia haver una font d'aigua.

El treball sobre el Rocam de Llavaneres ens fa venir a la memòria molts noms d'indrets i de masies antigues. No defugirem pas que hi ha rocams importants, dels quals no es coneixia el nom i que legítimament s'han rebatejat, per la simple raó d'inventari i poste-

rior identificació. Podem assegurar que el grup de treball, literalment, ha pentinat tota aquesta part del terme en què, a més a més, ha localitzat totes les fites termenals amb els nostres veïns, Mataró, Dosrius i Sant Vicenç de Montalt, amb detalls tan curiosos com fites que estan empedrades en les pròpies masies, que donen fe que una part de la casa pertany a Sant Andreu de Llavaneres i una altra part pertany a Sant Vicenç de Montalt, com són els casos de can Grauperó Vell i de can Montalt del Bosc. El treball acaba amb la cova Hallstàtica de La Pedra del Llop, indret poc conegut perquè està separat del camí que ens condueix cap a l'església vella del cementiri. El rocam on es troba la cova és l'únic indret on no aflora el granit ni el sauló i, tot i estar en un petit espatat, resta molt a prop de la població. Ha estat, pensem, una bona tria haver-hi inclòs aquesta referència al final, com si quedés desmarcada de totes les altres fites, tant pels indrets on es troben, com per la composició geològica del material. La Pedra del Llop no és un indret boscós com totes les altres referències, sinó un indret on les terres que l'envolten sempre han estat sembrades de vinyes, i que hom ho recorda, ben bé, fins a les darreries del segle XX.

Ferran Manau i Graupera
Museu Arxiu
Novembre de 2017

Les Maioles

Grup molt gran de rocs situats en el Corriol d'en Catà, que va des de la masia de can Catà de la Torre fins a la Ferradura.

Indret toponímic: *Corriol d'en Cot*

El Cabirol ²

Roc de forma plana, dins de l'anomenada Plana dels Bolets que diu la llegenda que encantava els cabirols.
Indret toponímic: *Plana dels Bolets*

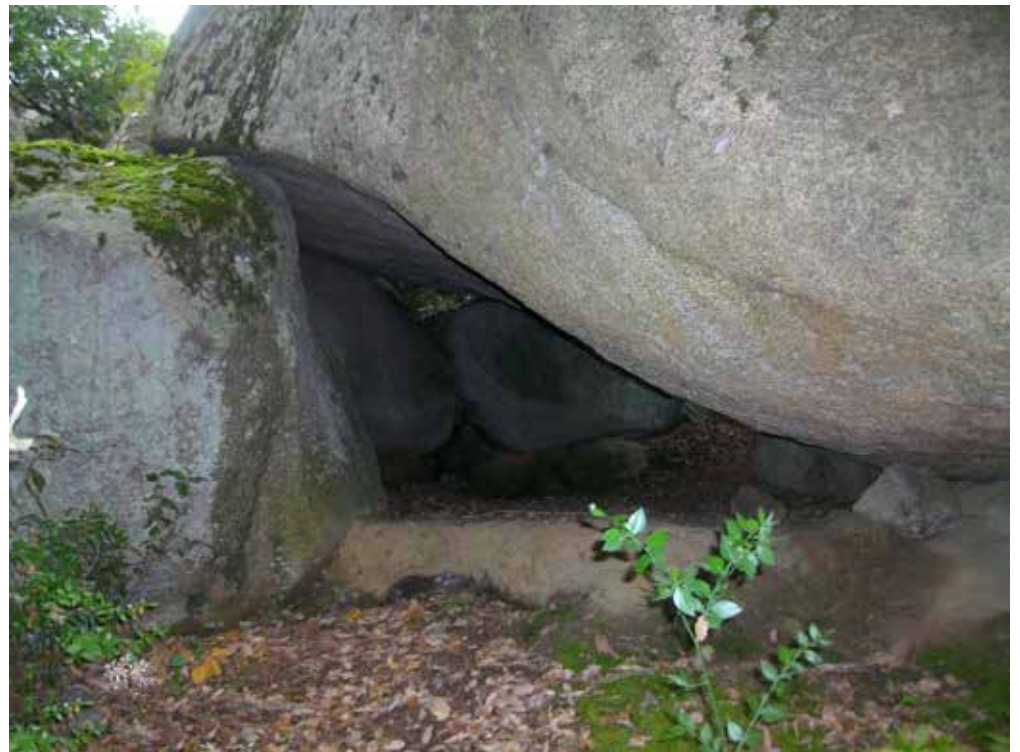
El Roc d'en Catà ³

Rocam que es troba dins de la propietat de can Catà de la Torre.
Indret toponímic: *Plana d'en Catà*

Les Bruixes 4

Diu la llegenda que és una pedra on es reunien les bruixes per fer l'aquelarre. També s'hi celebraven sàbats populars. Indret toponímic: *Serra del Castellàs*

La Cova d'en Magí 5

Conjunt de rocs molt gran que forma part del jaciment neolític, amb una cova al bell centre en forma de passadís. Indret toponímic: *Serra del Castellàs*

El Molí ⁶

Roca amb una mena de rebaix de forma rodona que sembla el fons d'un morter, on es pot moldre gra. Actualment s'omple d'aigua de pluja que serveix de abeurador per als ocells.

Indret toponímic: *Serra del Castellàs*

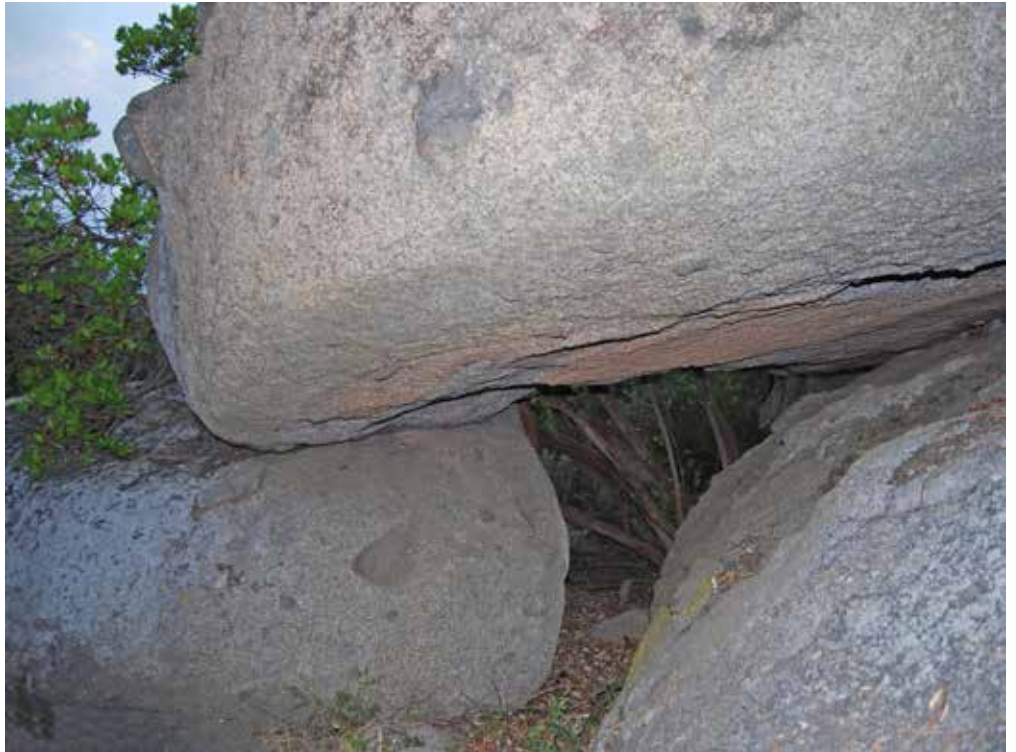
El Rovellat ⁷

Rocam format per dos rocs, un damunt de l'altre, en la junta dels quals hi surt rovell. És un fenomen que no es dona a cap mena de pedra dels voltants.

Indret toponímic: *Serra del Castellàs*

La Cova del Cucut ⁸

La formen tres rocs en forma de dolmen. Dins d'aquesta mena de cova es va trobar un niu amb ous de cucut. Indret toponímic: *Serra del Castellàs*

El banc d'en Magí ⁹

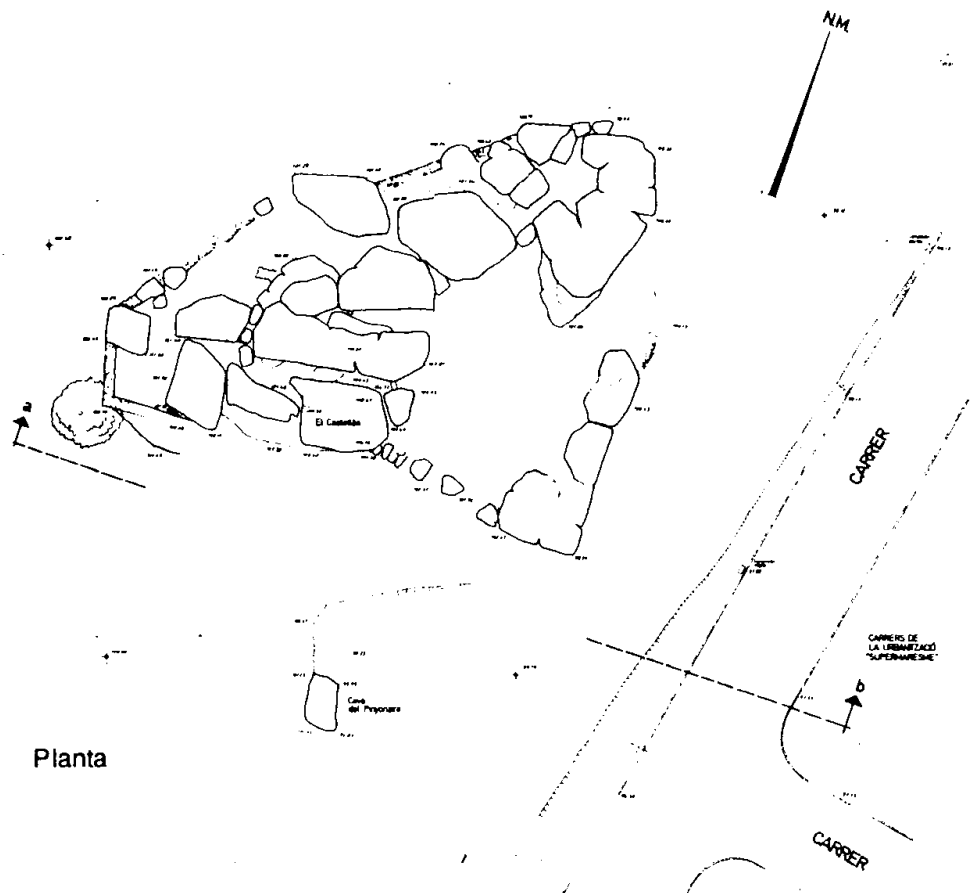
Roc en forma de banc situat al costat del jaciment dels Rocs d'en Magí. Indret toponímic: *Serra del Castellàs*

Els Rocs d'en Magí

És com s'anomena el jaciment neolític, situat a tocar el Turó del Puigcau, a la cota 428. Quan el grup d'arqueologia del Museu de Mataró el va descobrir, l'anomenaren El Castellàs, per la seva envergadura, però en posteriors investigacions arqueològiques se li va posar el nom de Rocs d'en Magí o de Sant Magí, topònim amb què es coneix aquell indret. S'hi ha trobat ceràmica fragmentada. Posteriorment va ser habitat per pastors transhumant del final del neolític (4.000 anys a.C.). Al seu voltant i encerclant tot el jaciment, hi havia un grup de cabanes protegides per una paret de pedra seca, una mena de muralla per defensar-se dels enemics, llops, guineus, etc. que en petits trams encara es conserva.

Indret toponímic: *Serra del Castellàs*

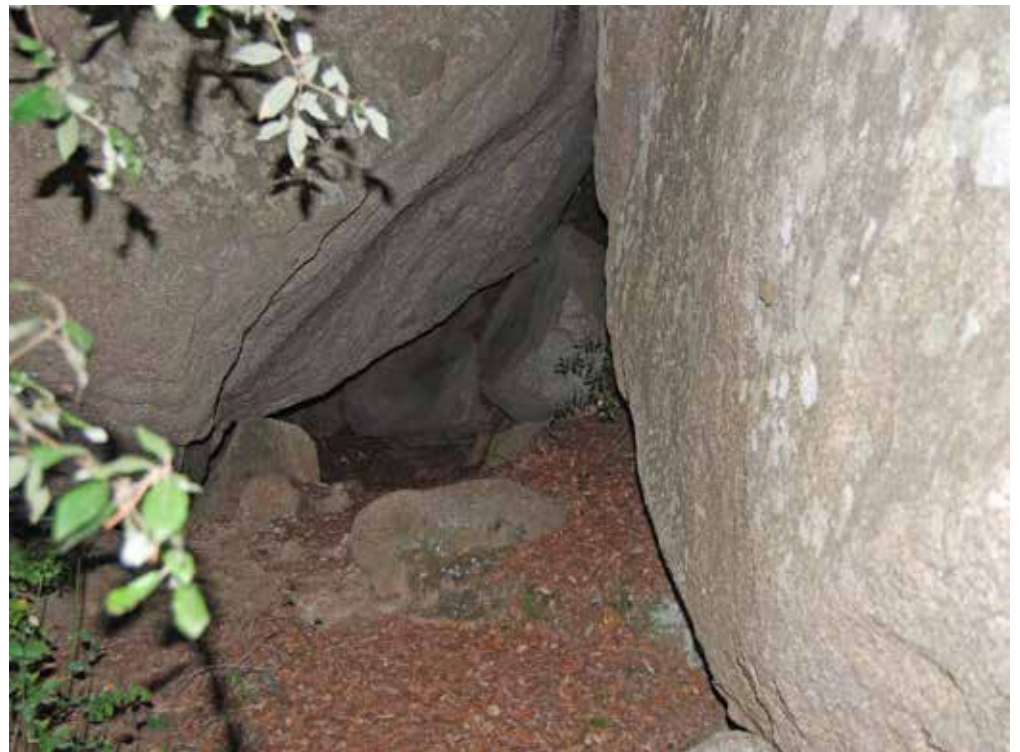

Planta

L'Enclusa ¹¹

Roca granítica en forma d'enclusa.
Indret toponímic: *Serra del Castellàs*

La Cova del Senglar ¹²

Amagatall, una mena de cova que,
segons els caçadors, era un lloc de
criança de senglars.
Indret toponímic: *Serra del Castellàs*

El Mirador d'en Pau ¹³

Conjunt de roques erosionades, amb una vista espectacular de les poblacions de Sant Andreu de Llavaneres i de Sant Vicenç de Montalt.

Indret toponímic: *Serra del Castellàs*

La Tortuga ¹⁴

Bonik roc que té la forma del cap i el coll d'una tortuga.

Indret toponímic: *Serra del Castellàs*

La Trepitjada ¹⁵

Roc de grans dimensions, molt erosionat, que ha format uns forats semblants a unes trepitjades.

Indret toponímic: *Turó de l'Oriola*

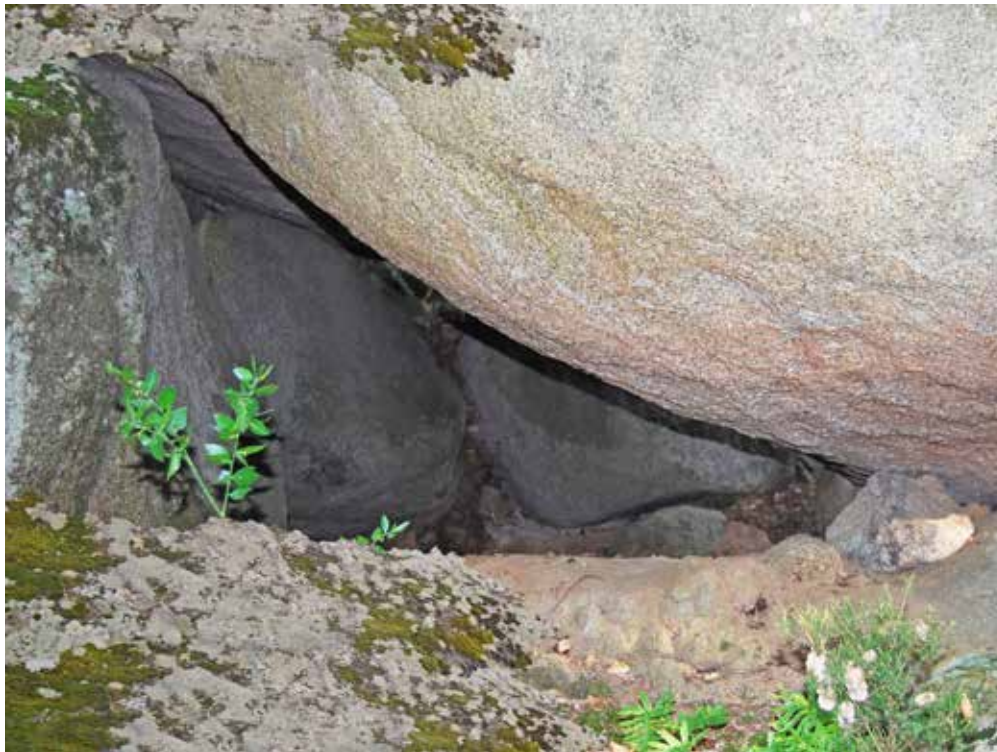
El Mirador del Montalt ¹⁶

Mola de granit amb vistes a la serralada del Montalt.

Indret toponímic: *El Picuell*

La Cova del Caçador

Cova gran, una mena d'avenc, on es podien refugiar els caçadors, boletaires o excursionistes, en cas de mal temps.
Indret toponímic: *El Picuell*

El Roc Gran

Roca de grans dimensions, amb una gran vista panoràmica de la serralada del Montalt.
Indret toponímic: *El Picuell*

L'Ou 19

Roca en forma ovoide acompanyada d'una alzina que ha crescut arran seu. És considerada d'interès geològic, cultural i paisatgístic.

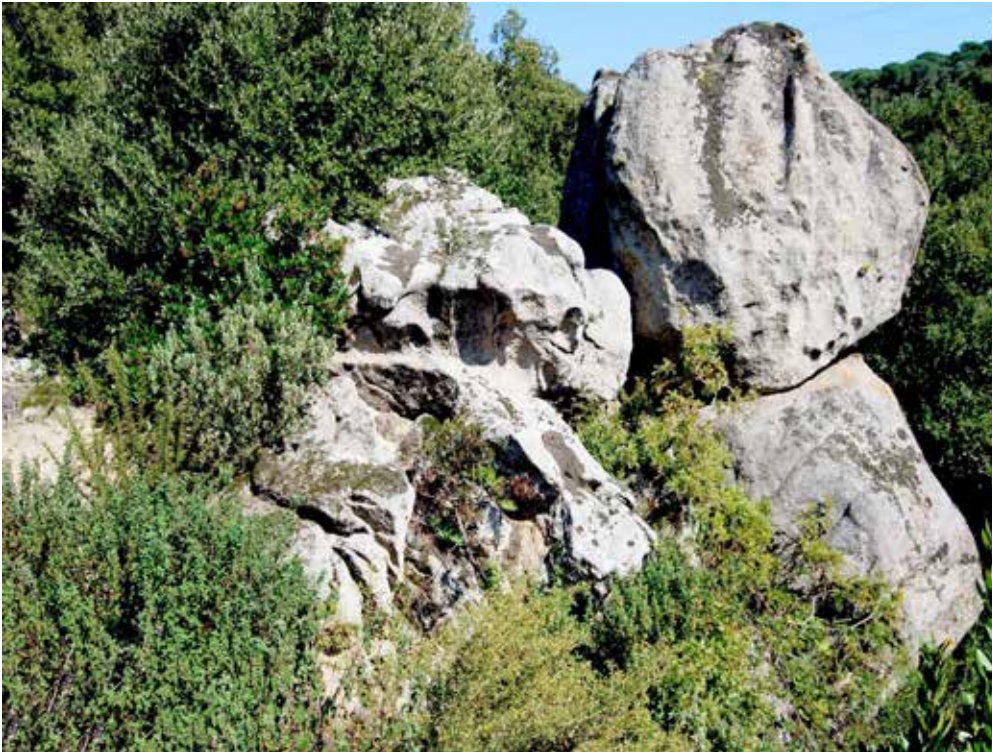
Indret toponímic: *Planes d'en Montalt*

La Roca de la Nau 20

Roc en posició horitzontal que simula una nau; és una referència que remunta de molt enrere, pels caçadors i boletaires i ja figura en els mapes del segle XIX. Dona nom a una urbanització.

Indret toponímic: *Planes d'en Montalt*

La Bassa ²¹

Format per tres grans rocs, l'un damunt de l'altre, al costat de la bassa de l'ADF.
Indret toponímic: *Camí del Montalt*

El Roc del Pastor ²²

Roc singular, on, es diu, antigament s'hi col·locava el pastor per vigilar el ramat d'ovelles. Aquest topònim figura en els plànols més antics de Sant Andreu de Llavaneres.

Indret toponímic: *Les Acàcies*

El Roc del Carboner ²³

Cova on s'aixoplugaven carboners que treballaven per aquells indrets.

Indret toponímic: *Corriol del Trençalòs*

El Roc del Senglar ²⁴

Fita molt coneguda popularment pels caçadors i boletaires, situat al peu del corriol del trençalòs. En aquest indret era freqüent veure-hi passar senglars. Indret toponímic: *Suros d'en Tapé*

El Cervell 25

Rocam de diverses pedres.

Indret toponímic: *Corriol del Trençalòs*.

Els Rocs de l'Avellar ²⁶

Dos rocs de grans dimensions, l'un damunt de l'altre, a l'indret conegut per l'Avellar.

Indret toponímic: *Suros d'en Tapé*

L'Esquei d'en Colom ²⁷

Agrupació de rocs grossos, dins del Sot del Bou.

Indret toponímic: *Sot d'en Colom*

El Roc d'en Colom ²⁸

Roc de grans dimensions, amb un petit clot, una mena de molí, on s'acumula aigua de pluja i serveix d'abeurador als ocells.

Indret toponímic: *Sot d'en Colom*

El Roc del Bou ²⁹

Rocam que pren el nom de la toponímia. Hi ha la tradició que en aquest paratge hi pasturava el bestiar de can Montalt.

Indret toponímic: *Sot del Bou*

L'ADF 271 30

Roc sense nom conegut, batejat pel grup local d'ADF de Sant Andreu de Llavaneres.

Indret toponímic: *Camí de les Tres Viles*

La Ferradura 31

Roc en forma de ferradura, molt conegut per excursionistes, caçadors i boletaires. Marca el punt on es troben els camins de la Creu de Rupit, el camí de Lurdes d'Arenys de Munt, el corriol de Trencacames i el corriol del Montalt que et porta al cim del turó.

Indret toponímic: *Camí de la Polseruda*

El Cau de la Serp ³²

Roc que indica la cruïlla dels camins que condueixen a la masia de can Montalt del Bosc i el camí de les Tres Viles.

Indret toponímic: *Camí de la Polseruda*

El Roc del Tudó ³³

Roc força erosionat amb un clot on s'acumula aigua de pluja.

Indret toponímic: *Camí de la Polseruda*

L'Avi 34

Rocam de la serralada de pedres molt rovellades, situat en un punt bucòlic que ens permet gaudir de vistes de Sant Andreu de Llavaneres, el Turó del Montalt i les muntanyes de Montserrat.

Indret toponímic: *Camí de la Polseruda*

La Cova

Roca típicament granítica erosionada, de baix a dalt. L'erosió fa que la roca s'esmicoli per dins formant un arc d'entrada de cova des de l'exterior. Les seves petites dimensions no permeten l'entrada d'una persona.

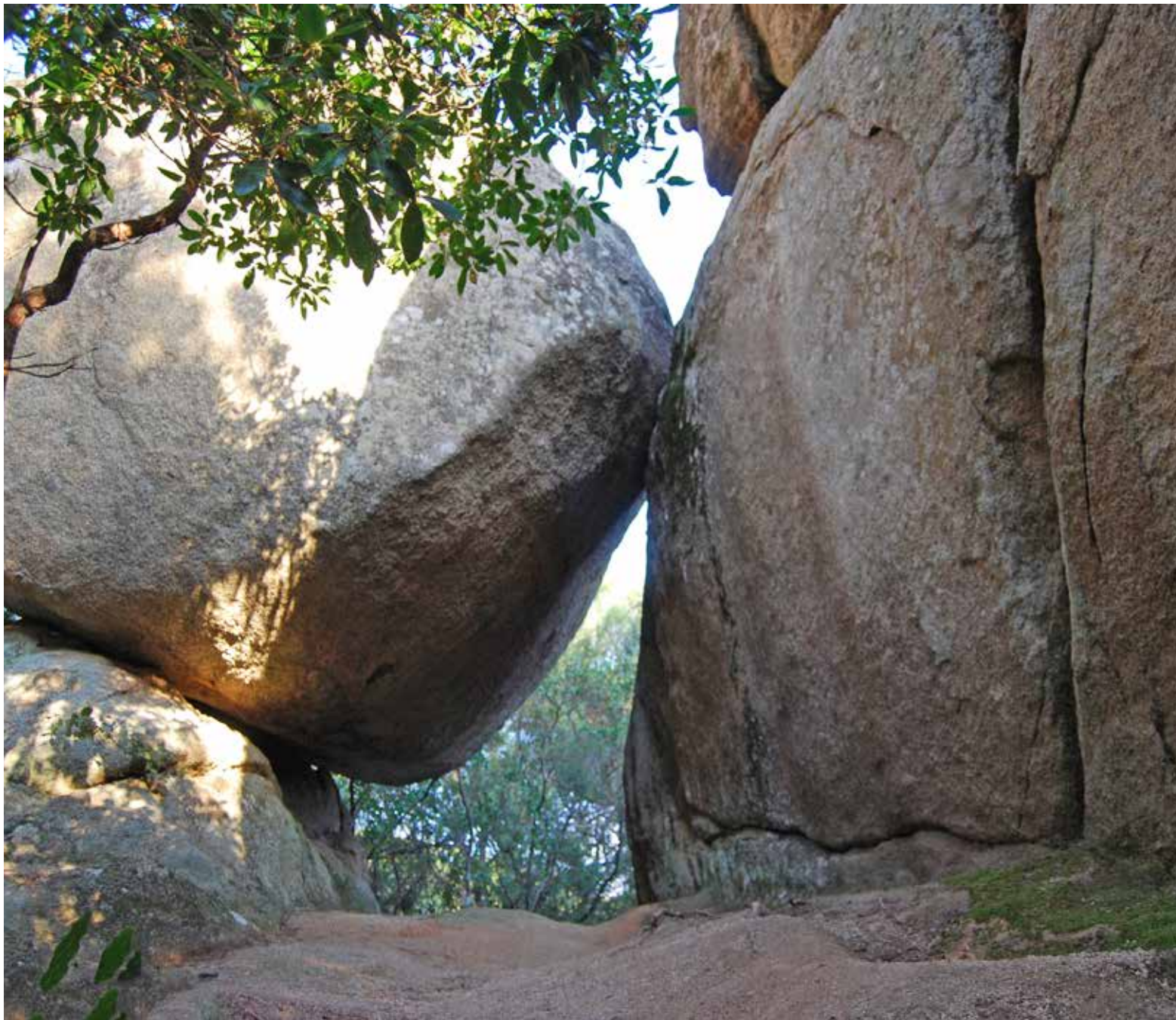
Indret toponímic: *Camí de la Polseruda*

La Trencada

Roca grossa plena de molsa i rovell.
Presenta unes esquerdes.

Indret toponímic: *Camí de la Polseruda*

Les Petoneres

El formen dos blocs granítics de grans dimensions que es recolzen l'un a l'altre per la part de dalt, deixant un pas inferior entre ambdues roques. Aquest nom el posà l'Agrupació Arqueològica del Museu de Mataró.

Indret toponímic: *Camí de la Polseruda*

L'Escalador 38

Roc en posició vertical on es practica escalada.

Indret toponímic: *Camí de la Polseruda*

El Roc d'en Casals ³⁹

Grup de rocs situat al límit entre Canyamars i Sant Andreu de Llavaneres, dins de l'indret conegut pels boletaires com la Plana d'en Casals. Des d'aquest indret es pot veure el Montseny i Montserrat.

Indret toponímic: *Camí de la Polseruda*

El Tiet Andreu ⁴⁰

Roca situada en el tros de camí conegut per Serra de Polseruda. Aquest nom el va posar el grup ADF de Sant Andreu de Llavaneres, referint-se a Andreu Ventura i Devesa.

Indret toponímic: *Polseruda o Polseruc*

El Camell ⁴¹

Rocam encimbellat damunt del fort pendent de la muntanya, amb vista a la riera de l'Avellar (popularment es coneguda per la Baià). Tot ell està capriciosament treballat per l'erosió que li ha provocat gran quantitat de clots i que té la silueta d'un cap de camell. El nom el va posar en Pere Torrents i Graupera.

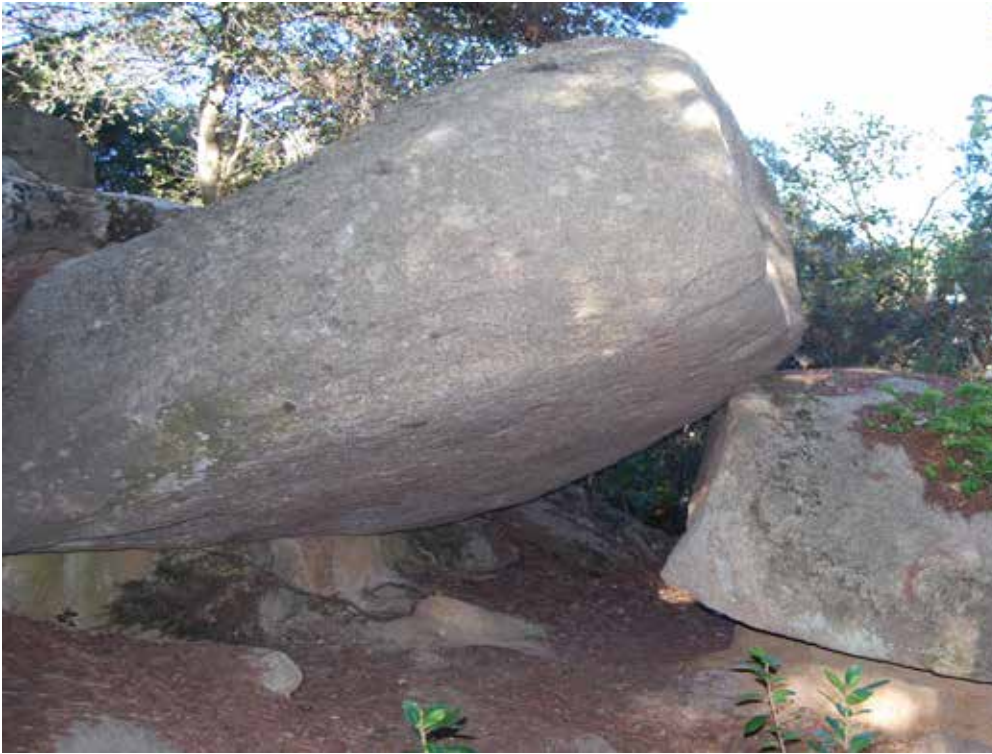
Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

La Sangonera ⁴²

Roc en forma de sangonera.

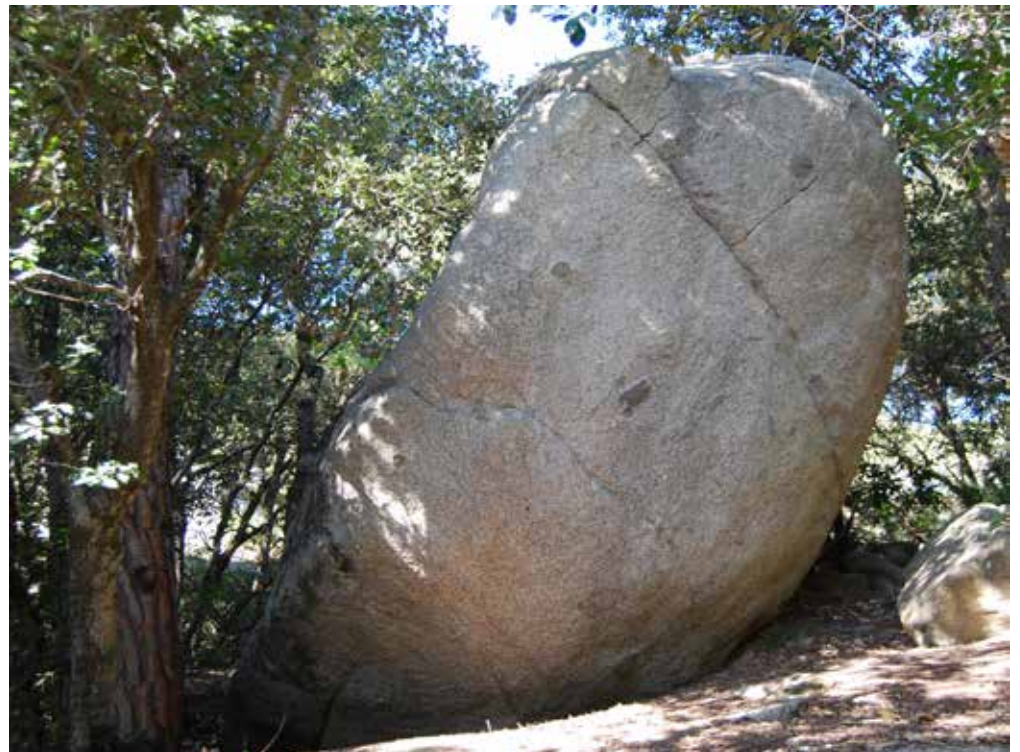
Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

El Tronc ⁴³

Roca molt grossa que simula un tronc d'arbre.

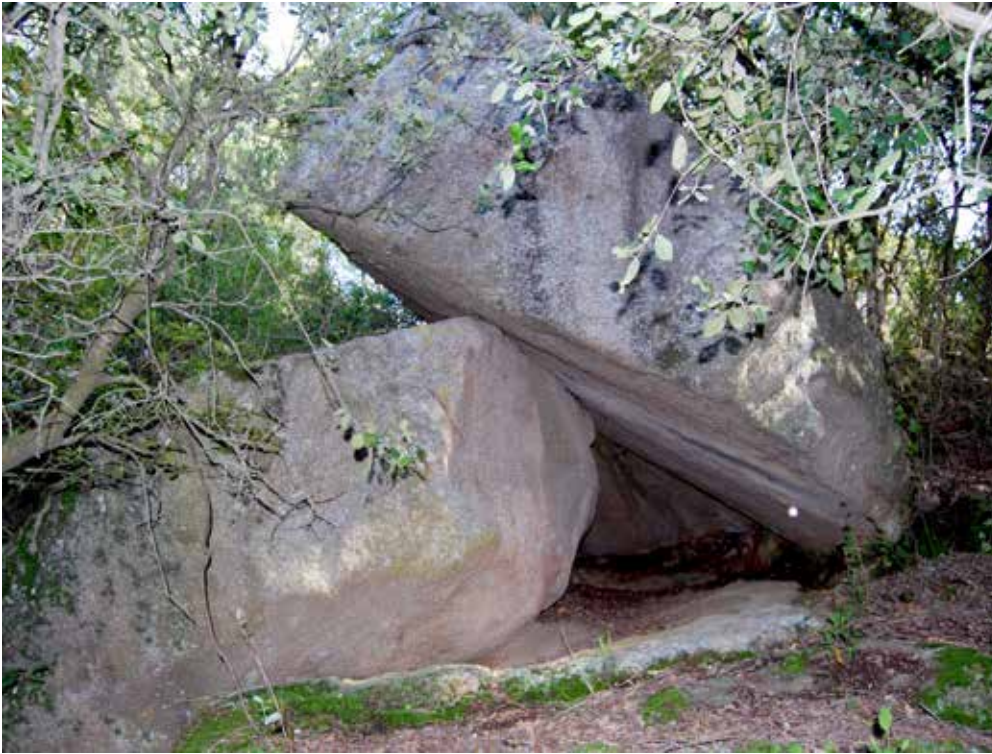
Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

L'Inclinada ⁴⁴

Roca de grans dimensions que, hom suposa, es va moure del seu lloc d'origen i va quedar mig ajaguda.

Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

El Cau d'en Ribas ⁴⁵

Cova força àmplia on vivia, segons la gent gran de la població, un tal Ribas, carboner d'ofici. Dins la cova hi ha restes que així ho ratifiquen.

Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

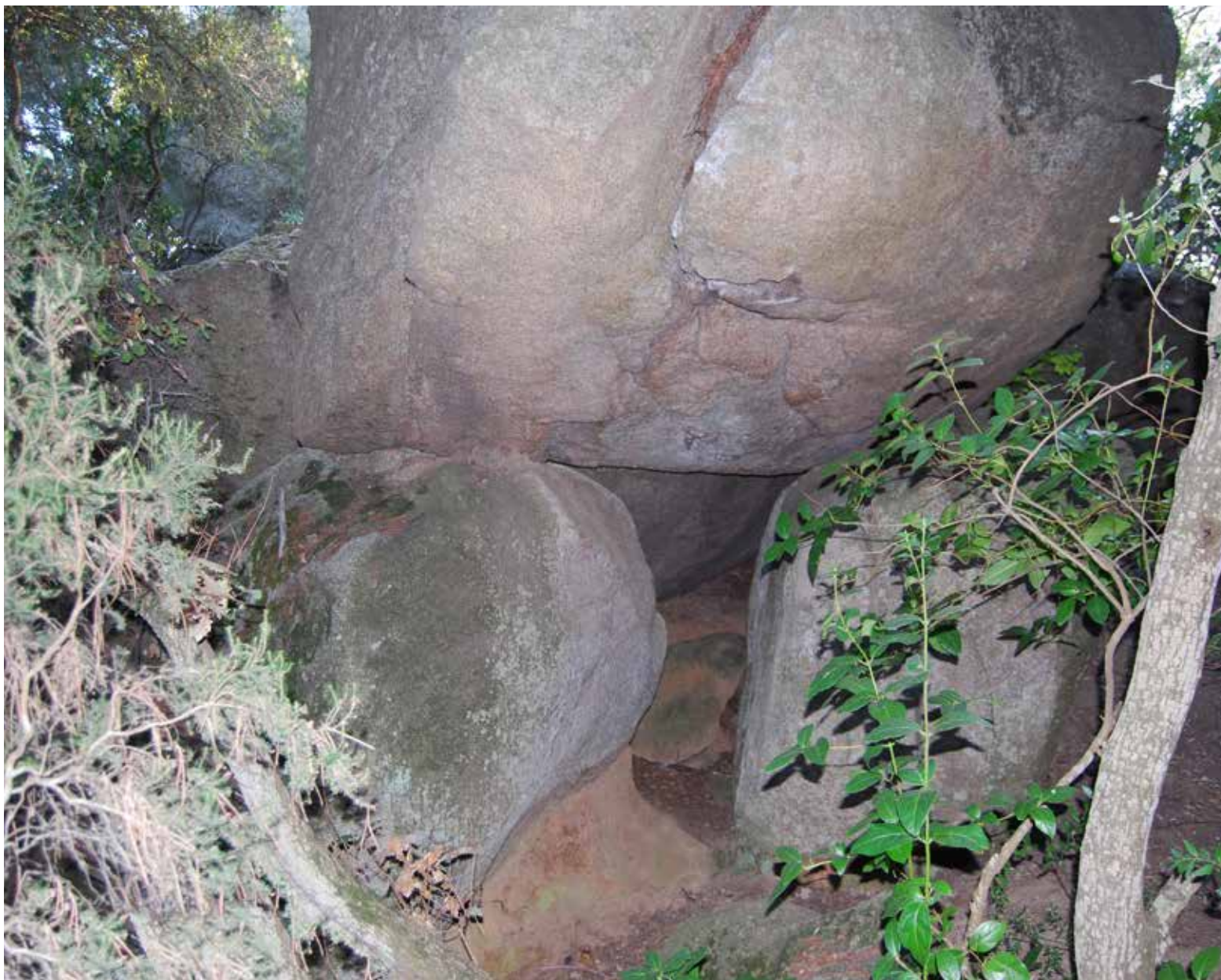
El Mirador de Llavaneres ⁴⁶

Conjunt de roques. Es veu una panoràmica de Sant Andreu de Llavaneres prou interessant.

Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

La Cova d'en Leonart ⁴⁷

Cova formada per una sobreposició de blocs de pedra que basteixen un petit refugi. En una actuació arqueològica es varen trobar uns fragments de ceràmica molt grollera que no permetia apreciar cap mena de poliment o decoració. La troballa més interessant fou una punta de sílex microlítica. El nom es donà per l'arqueòleg mataroní Robert Lleonart i Casadevall.
Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

L'Anna 48

Conjunt de tres pedres, al Sot del Bou.
Indret toponímic: *Sot del Bou*

El Roc de la Guineu 49

Rocam on s'havia vist un cau de guineus.

Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

El Roc d'en Marec 50

Roc molt gros amb esquerdes. És troba al costat de la font d'en Guinot.
Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

La Balena 51

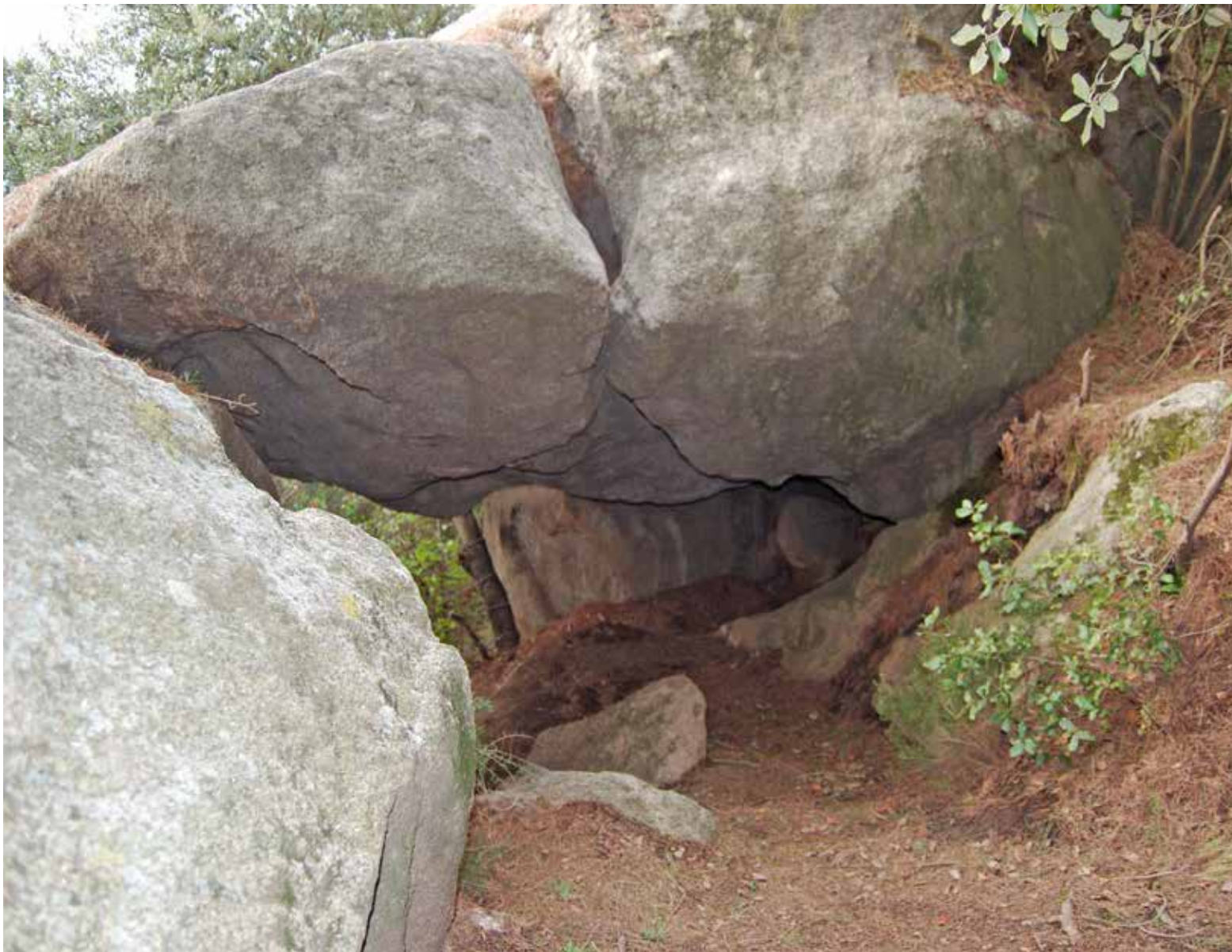
Roca en forma de balena; hi ha una esquerda que correspondria a la boca.
Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

La Guaita d'en Busian 52

Roca amb molts clots fruit de l'erosió. S'ha especulat si els clotets estan fets per l'home amb indicis de ritual.

Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

El Catau del Gorjablanc 53

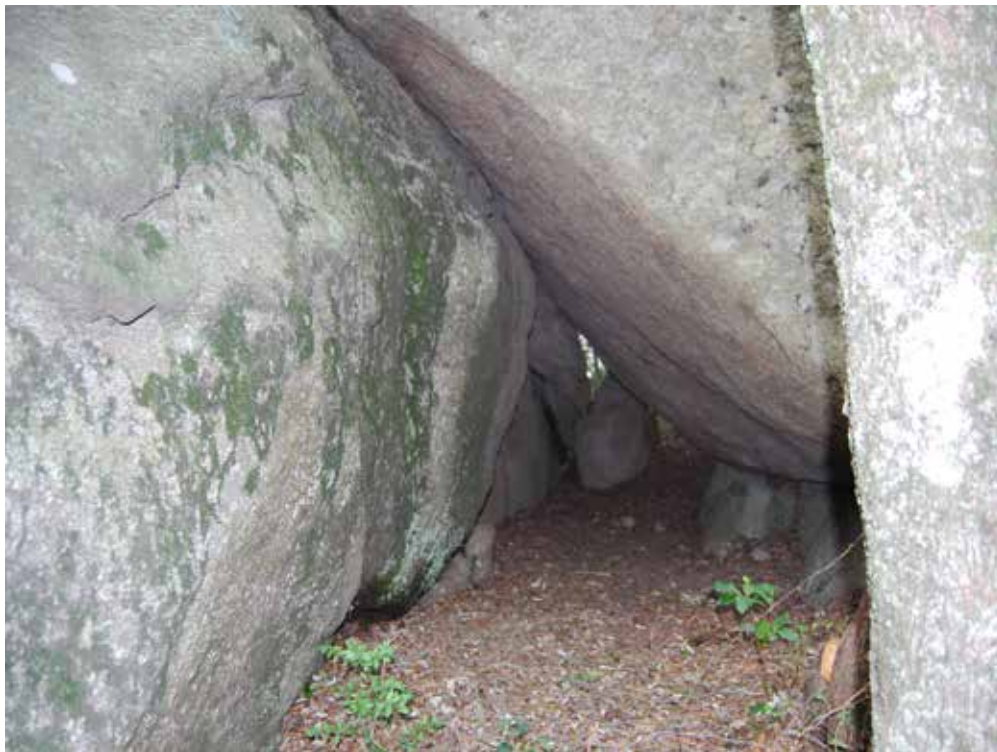
Rocam molt gros sostingut en ambdós costats per roques més petites, com un gran pont. Els espais laterals es veuen intencionadament obturats per roques de menor mida, dipositades per la mà de l'home. En la part central del bloc que fa de cobertura, l'erosió hi ha treballat una mena d'esquerda o xemeneia que mira cap amunt; a l'exterior aquesta mena de xemeneia està profundament solcada de forats amb diàmetres que no superen els 10 cm. i les profunditats dels clots són entre 5 i 10 cms. i

acabats en semiesfera. Aquest rocam es troba en un lloc de fort pendent i, segurament per aquesta causa, bona part dels materials s'han perdut enduts per les pluges, muntanya avall i han deixat tan sols terres acumulades en els racons més protegits. Així es va constatar en una excavació practicada que va donar escàs material ceràmic, molt rodat i de qualificació difícil, exceptuant només un fragment de vora d'un petit vas o olleta de l'època hallstàtica, sense cap decoració en la superfície. Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

El Refugi de l'Anton ⁵⁴

Conjunt de rocs formats per una roca inclinada que queda recolzada en una altra roca, de manera que cobreix un espai molt petit a l'entrada.

Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

El Roc del Cor ⁵⁵

Roca en què l'erosió ha fet una mena de cor en un costat.

Indret toponímic: *Corriol d'en Ribas*

El Roc d'en Guinot 56

Grup de roques que retenen aigua de pluja i fan brollar una font. És al paratge de l'Avellà i era prou visitat per caçadors.

Indret toponímic: *Font d'en Guinot*

El Roc del Cucut 57

Rocam de diversos rocs al vessant est del paratge de l'Avellà.

Indret toponímic: *Corriol del Cucut*

El Dromedari 58

Rocs en què l'erosió ha provocat gran quantitats de buidats i formes còncaves, que es converteixen en receptoris d'aigua.

Indret toponímic: *Corriol del Cucut*

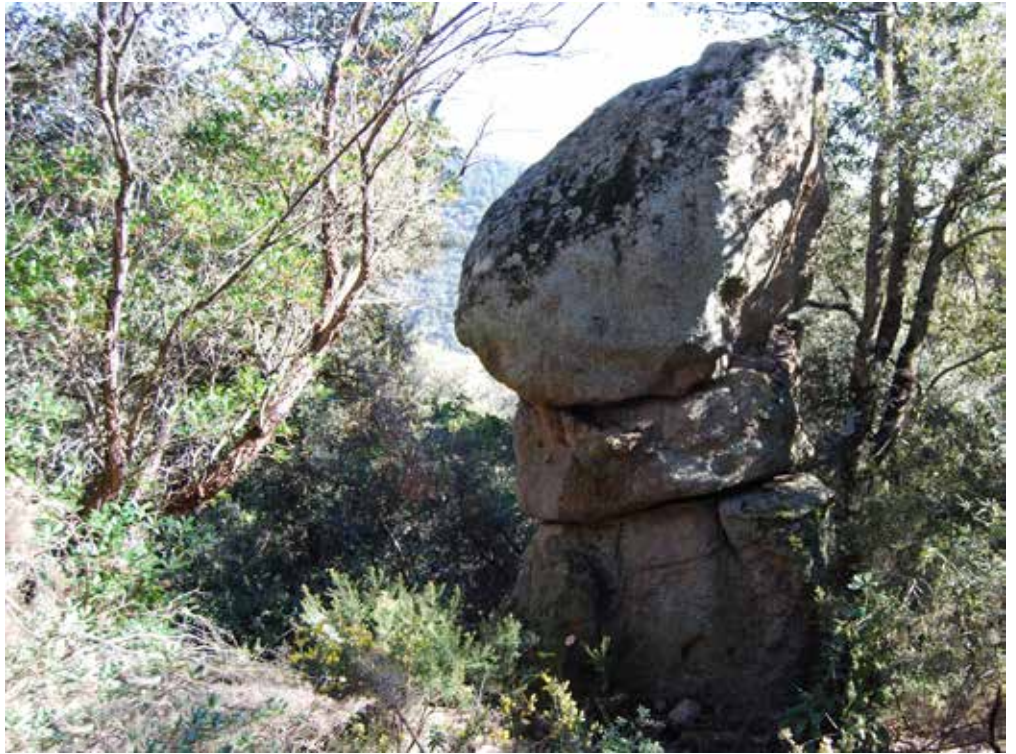
El Camell petit 59

Roc estret i alt que té una imatge semblant a un camell. Conjunt molt erosionat.

Indret toponímic: *Voltes d'en Tintorer*

Els Castellers 60

Conjunt de rocs apilats uns damunt d'altres, com si fora una torre humana.
Indret toponímic: *Voltes d'en Tintorer*

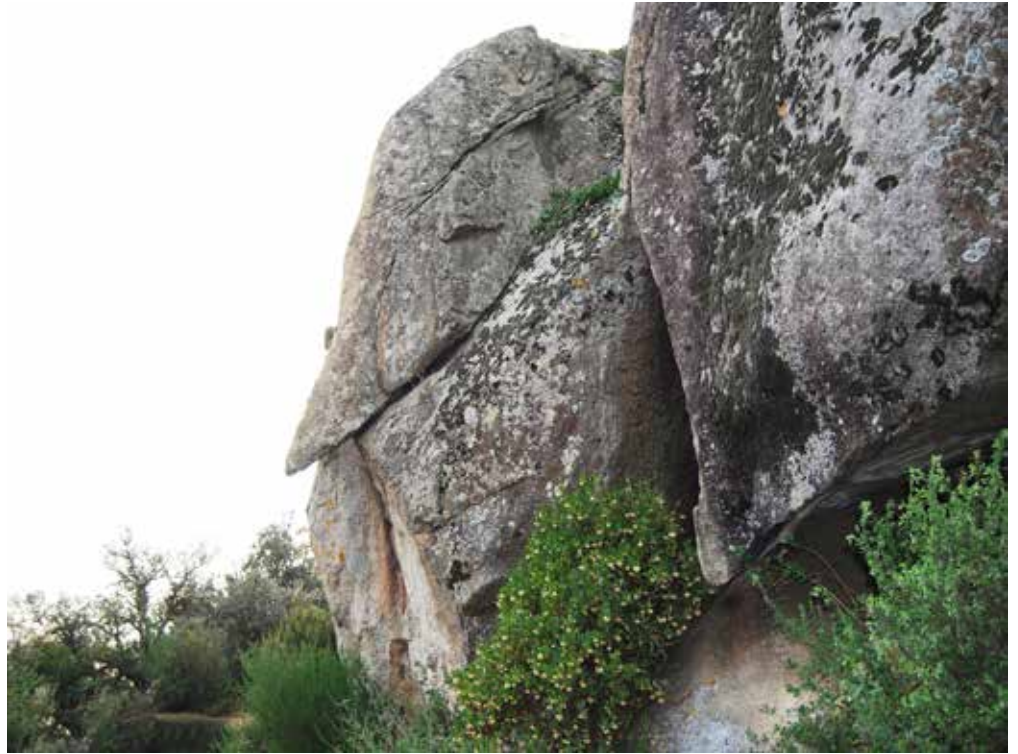
La Gravada 61

Roc gros sense cap identificació especial. En la toponímia i plànols del municipi del segle XIX ja es menciona.
Indret toponímic: *Voltes d'en Tintorer*

La Creu ⁶²

Mola grossa en forma de creu.

Indret toponímic: *Voltes d'en Tintorer*

El Xampinyó ⁶³

Roc de forma molt rodona.

Indret toponímic: *Voltes d'en Tintorer*

El Cau Gran 64

Hom creu que l'home del neolític el feia servir de refugi, ja que està situat en un indret força elevat de la serralada del Montalt.

Indret toponímic: *Voltes d'en Tintorer*

Els Rocs d'en Tintoré 65

Massa de rocs grossos que era el punt de control de persones cap al Vallès, probablement contrabandistes.

Indret toponímic: *Voltes d'en Tintorer*

El Cau d'en Tintoré 66

Túnel obert per fer passar carros.

Indret toponímic: *Voltes d'en Tintorer*

L'Esquei 67

Roc molt gros, lleugerament inclinat en direcció al mar.

Indret toponímic: *Voltes d'en Tintorer*

L'Esquerda 68

Rocam amb esquerdes.

Indret toponímic: *Voltes d'en Tintorer*

El Mirador del Maresme

Gran massa de roques situada a la mateixa línia del Camí Ral, a la zona de la Polseruda. Per un forat entre les pedres, s'accedeix a la part alta, des d'on es pot contemplar una bona panoràmica del Maresme i del Vallès.

Indret toponímic: *Polseruda o Polseruc*

El Lleó

Roca grossa en forma de cap de lleó. És en la vessant nord cap a Canyamars.
Indret toponímic: *Polseruda o Polseruc*

Roca Martina

La pedra de Roca Martina rep el nom del topònim d'aquell indret en la confluència dels termes entre Dosrius i Sant Andreu de Llavaneres. En la cartografia del segle XIX, ja s'esmentava.

Indret toponímic: *Polseruda o Polseruc*

La Tartera 72

Rocs que el picapedrers esculprien per fer llindes de portes, capitells i altres pedres que es feien servir per a la construcció de cases i masies. Al voltant d'aquest indret, encara es poden trobar trossos de pedres sobrants o mal acabades.

Indret toponímic: *Polseruda* o *Polseruc*

La Maria Bruta 73

Roc molt gros al camí que va a la font del Mal Pas, en terme de Dosrius des del Camí Ral de Sant Andreu de Llavaneres. Conta la llegenda que la Maria Bruta era una dona vella i bruta, que robava criatures per dotzenes per guisar-les, fer-les en salsa i les servia a una munió d'encantats que anaven a menjar a l'Hostal de la Maria Bruta. No deixa de ser una fantasia de bruixes, com tantes d'altres que s'expliquen per tota la serralada del Montalt.

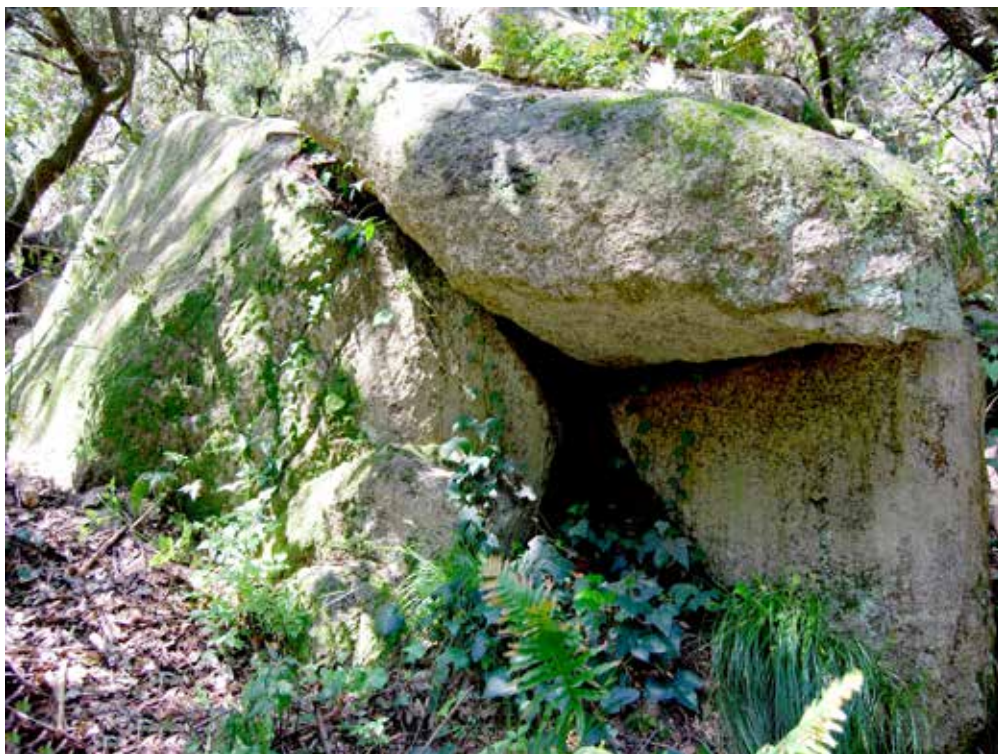
Indret toponímic: *Camí Ral*

El Civil 74

El pagesos que menaven les vinyes d'en Matas, a finals del segle XIX, li varen posar aquest nom a una pedra grossa del capdamunt de les vinyes, perquè era el lloc on es quedava la Guardia Civil per controlar malfactors i contrabandistes.

Indret Toponímic: *Camí Ral*

El Roc del Garingol 75

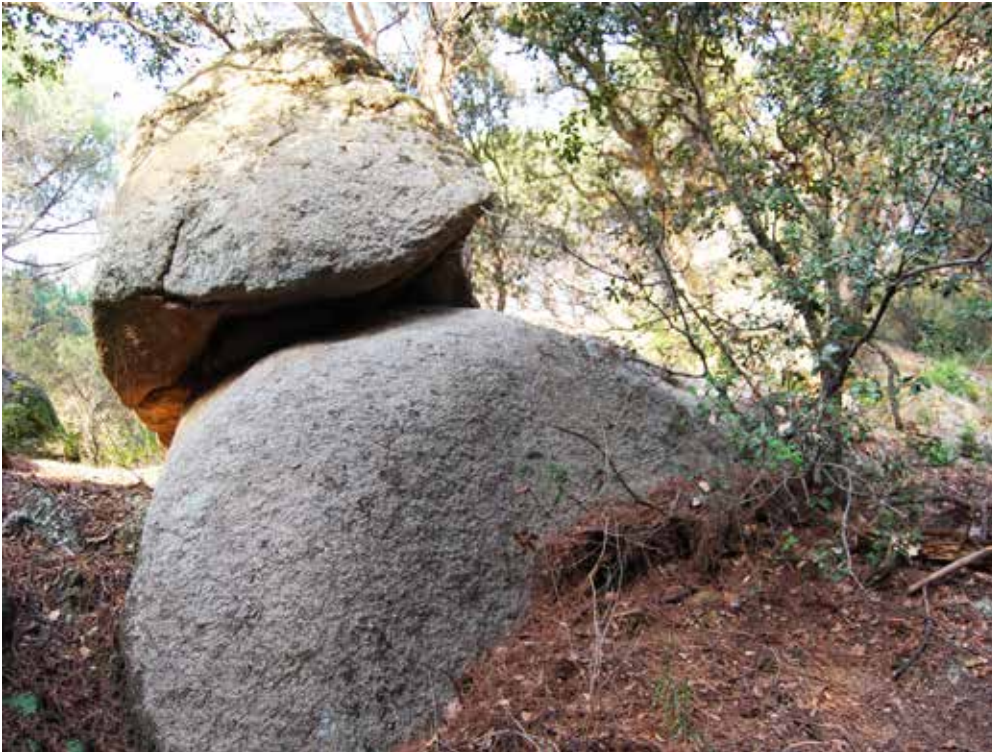
Conjunt de rocs del qual surt aigua que va a parar a la riera de can Cabot de Munt, a l'indret del Molí d'en Cabot.

Indret toponímic: *Molí d'en Cabot*

El Roc d'en Cabot

Rocam escardat que hi ha en un revolt del camí de can Cabot de Munt, al costat de la zona del Molí d'en Cabot.
Indret toponímic: *Molí d'en Cabot*

El Bolet del Porrot

Dos rocs, un damunt de l'altre, amb forma de bolet.

Indret toponímic: *El Porrot*

El Roc del Porrot

Racó pintoresc en el camí de can Cabot de Munt, arran de la riera del mateix nom.

Indret toponímic: *El Porrot*

La Mitra del Bisbe 80

Pedra granítica que és dins de la propietat de can Lloreda, en el camí que uneix la masia amb l'ermita de la Mare de Déu de Llorita. Els Masriera, en les seves excursions per les nostres muntanyes, citen diverses vegades aquesta pedra. Artur Masriera, cap al 1877, fa aquesta descripció: *... En un turó vehí á ca'n Lloreda, s'hi troba una colossal roca nomenada per la gent d'aquells entorns "la mitra del bisbe" que té la exacta forma del nom que'l poble li ha donat. Segons parer d'algunes personas competents, suposan que alló es un monument megalitich, y ho fa semblar molt bé l'haverhi duas pedras de mida molt gran que sostenen la primera ...*

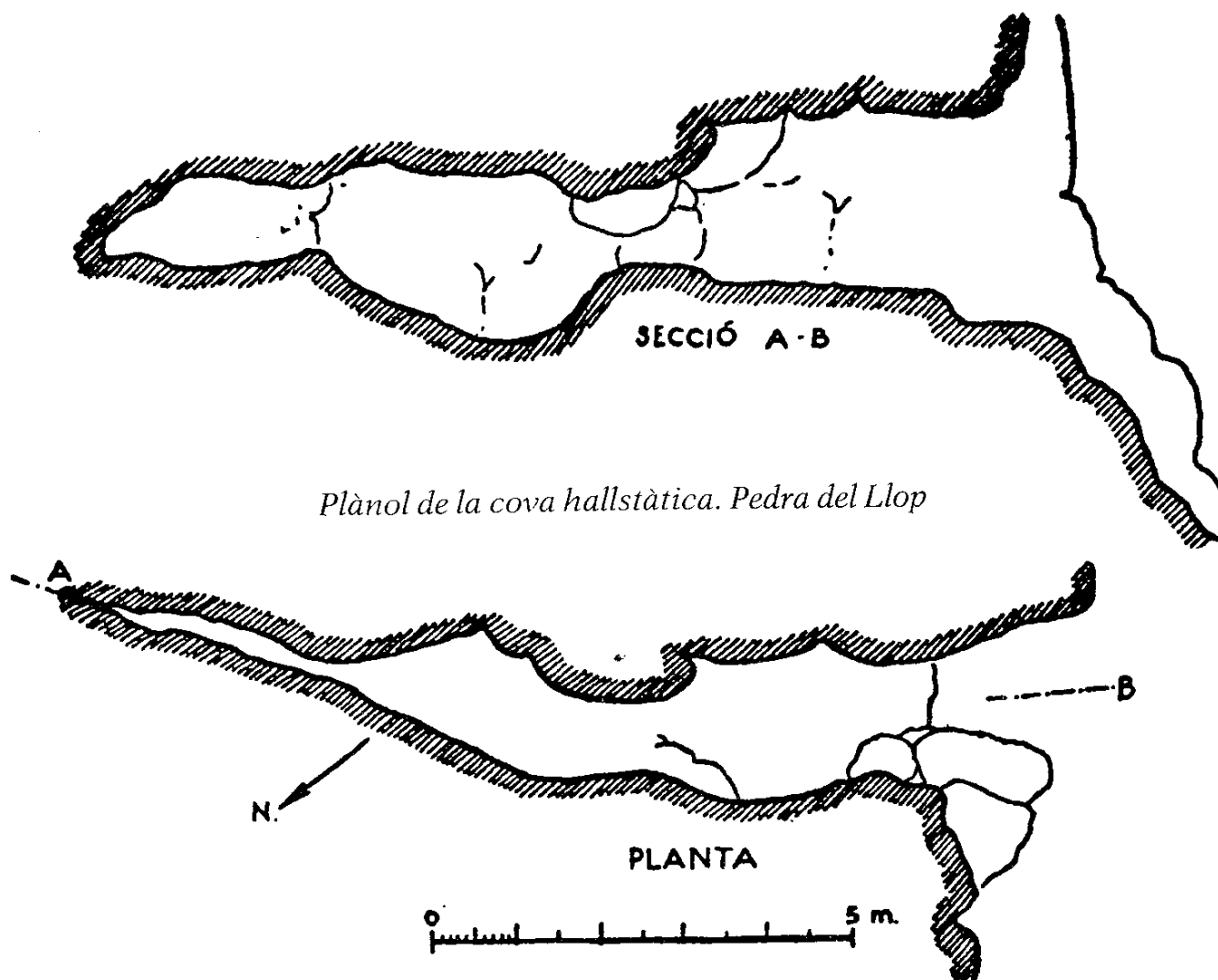
La Pedra del Llop 79

Nucli rocós amb molt pendent. El nom de l'indret se li donà per una pedra que, en solitari, sobresurt de tot el conjunt. Indret toponímic: *La Pedra del Llop, turó de Puntsobà.*

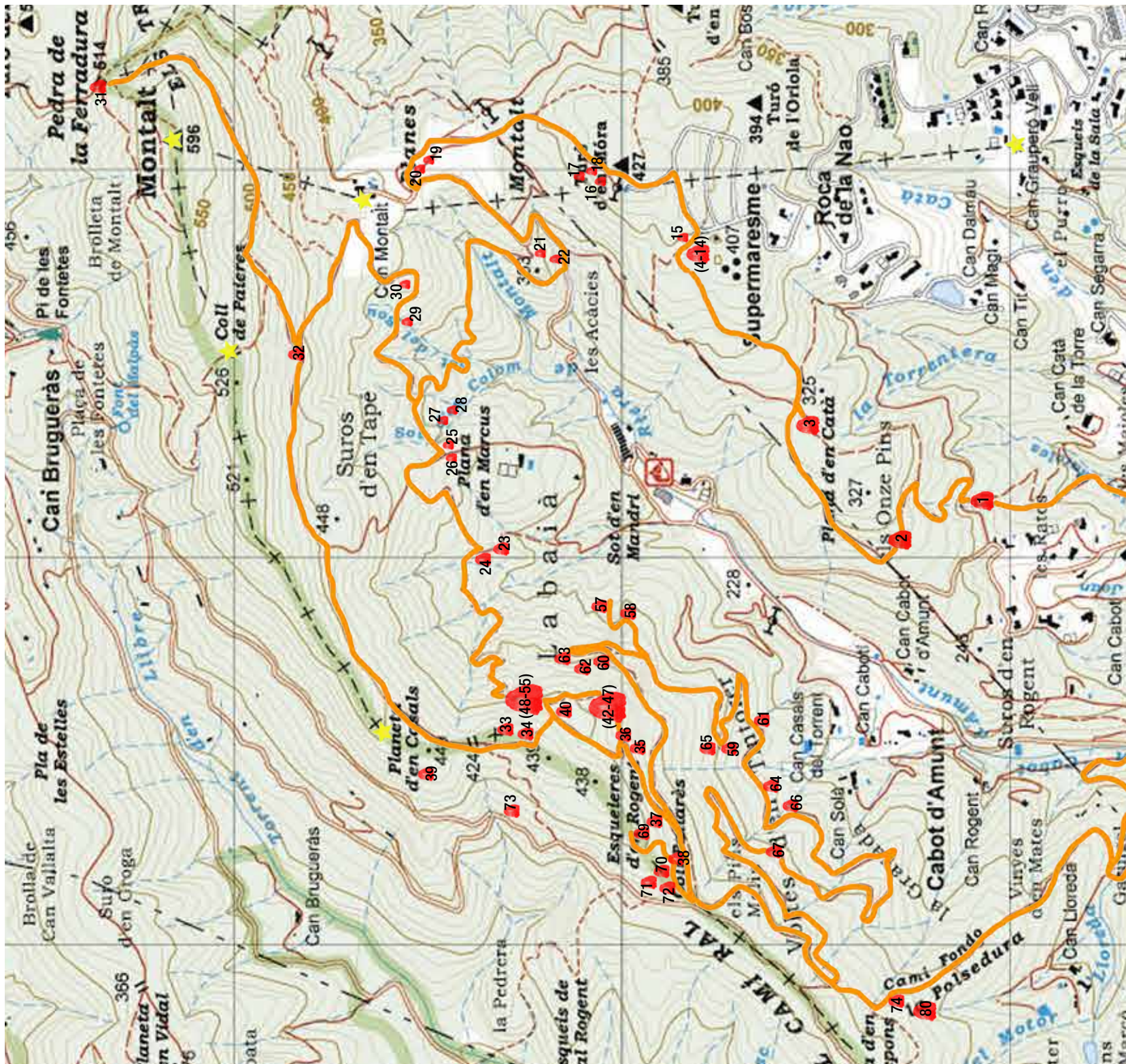

Cova Hallstàtica 81

Es troba en el bell mig del rocam de La Pedra del Llop. La profunditat és de 8,5 m. per 1,6 m d'alçada. En capes inferiors s'ha trobat fragments de ceràmica neolítica molt grollera i a un nivell superior es va trobar material hallstàtic.

Plànol de la cova hallstàtica. Pedra del Llop

AGRAÏMENTS:

Vull donar les gràcies a totes aquelles persones que, amb el seu ajut, m'han permès fer aquest petit treball i també a l'Ajuntament de Sant Andreu de Llavaneres per la seva col·laboració.

Robert Lleonart i Casadeval
(Arqueòleg)

Lluís Albertí Serra
(Museu Arxiu, Sant Andreu de Llavaneres)

Ferran Manau Graupera
(Museu Arxiu, Sant Andreu de Llavaneres)

Anna Mª Bertran Cortés

Albert Salvà Bertran

Eugènia Monforte Brasó

PLÀNOL DE SITUACIÓ

RECORREGUT

ROQUES

m u s e u
A R X I U

 **Diputació
Barcelona**

Llavaneres
Compartim privilegi

Ajuntament de
Sant Andreu de Llavaneres